

Sygn. akt IV P 796/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Ławnicy: B. T., L. B.

Protokolant: Anna Salicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2013 r. we W.

sprawy z powództwa E. L.

przeciwko Urzędowi Gminy w Ż.

o odszkodowanie za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę

I. powództwo oddała;

II. nie obciąża powódki kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 01 sierpnia 2012r. (data stempla pocztowego), sprecyzowanym w piśmie procesowym z dnia 24 sierpnia 2012r., powódka E. L. domagała się zasądzenia od strony pozwanej – Urzędu Gminy w Ż. kwoty 12.780 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę. Nadto domagała się zasądzenia od strony pozwanej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu żądania powódka wskazała, iż była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony od dnia 31 marca 2006 r. na stanowisku inspektora do spraw inwestycji, z wynagrodzeniem miesięcznym wynoszącym 4.260,00 zł brutto. Podała, iż w dniu 25 lipca 2012 r. strona pozwana dokonała wypowiedzenia umowy o pracę, zwalniając ją z obowiązku świadczenia pracy, wskazując jako przyczynę wypowiedzenia notoryczne kwestionowanie wydawanych jej poleceń służbowych, nienależyte załatwianie spraw i interesantów oraz brak inicjatywy w realizowaniu powierzonych obowiązków służbowych, przejawiający się w biernym uczestnictwie w procesach inwestycyjnych prowadzonych na terenie Gminy Ż.. Zarzuciła, że wypowiedzenie jest nieuzasadnione gdyż zostało dokonane bez zasadnej, konkretnej i zgodnej z prawdą przyczyny bowiem swoje obowiązki pracownicze wykonywała należycie, zgodnie z zakresem obowiązków i obowiązującymi przepisami. Podała, że zdarzało się, że odmawiała wykonania poleceń niezgodnych z prawem bądź kwestionowała część z nich. Wskazała jednocześnie, że zarzut braku inicjatywy w realizowaniu wszystkich inwestycji na terenie Gminy jest bezprzedmiotowy, bowiem nie brała udziału w ich przygotowaniu, w części związanej z określeniem zakresu inwestycji, sposobu realizacji, technologii wykonywania oraz terminu. Podniosła, że w przypadku gdy wyłonienie wykonawcy prac budowlanych odbywało się drogą przetargu, to o pracach takich dowiadywała się dopiero w momencie, kiedy należało wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania przetargowego co miało miejsce m.in. w przypadku przebudowy ulicy (...) w Ż.. Zarzuciła, że często zlecane były remonty dróg niewymagające postępowania przetargowego różnym wykonawcom, głównie Gminnemu Zakładowi (...) w Ż., bez jej udziału w

związku z czym nie miała wpływu na określenie zakresu i technologii wykonywania prac. Argumentowała dalej, że jako osoba z wyższym wykształceniem (absolwentka Politechniki (...), Wydziału (...)) oraz uprawnieniami budowlanymi do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno – budowlanej, powinna brać udział określaniu zakresu, ustalaniu technologii wykonywania remontów i inwestycji, gdyż jest to zgodne z jej wykształceniem i uprawnieniami. Tymczasem, jak podniosła powódka, czynności te były wykonywane przez osoby nie posiadające wykształcenia technicznego - drogowego ani żadnych uprawnień budowlanych. Zarzuciła dalej, iż od pozwanego pracodawcy często dostawała polecenie odbioru robót budowlanych po ich wykonaniu, bez możliwości wpływu na ich przebieg oraz realizację zgodnie z przepisami budowlanymi. Podkreśliła również, iż ze strony interesantów nie miała żadnych skarg na nieprawidłowe załatwianie ich spraw w urzędzie i dalej, że wydawała wiele decyzji i uzgodnień i nie zdarzyło się, aby ktoś je zaskarżył.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Uzasadniając stanowisko wskazała, iż wbrew twierdzeniom powódki wszystkie przyczyny wypowiedzenia są prawdziwe, znajdują oparcie zarówno w faktach mających miejsce podczas wykonywania obowiązków pracowniczych przez powódkę jak również w posiadanych dokumentach. Podniosła, że liczne skargi na powódkę nie są zjawiskiem nowym, a nadto, że przełożeni powódki wielokrotnie informowali ją o zastrzeżeniach do jej pracy. Podała, iż także wójt gminy wielokrotnie zwracał powódce uwagę na jej nieprawidłowe, często nienależyte załatwianie spraw informując także powódkę o skargach kierowanych zarówno przez mieszkańców jak i przez radnych odnośnie wykonywania przez nią obowiązków. Wskazała, że powódka, często kwestionowała decyzje przełożonych, na ich uwagi reagowała podniesionym głosem a przy tym nie zgadzając się z stanowiskiem przełożonych głośno manifestowała swoje niezadowolenie, publicznie wypowiadając się o braku kompetencji przełożonych podkreślając, że jest jedyną osobą zatrudnioną w urzędzie gminy posiadającą wiedzę - potwierdzoną dyplomem inżyniera - w zakresie dróg i wie najlepiej jak należy wykonywać prace związane z remontami bądź budową dróg. Podkreśliła, iż w 2010 r. powódka pełniła funkcję inspektora nadzoru z ramienia Gminy Ź. na inwestycji drogowej polegającej na remoncie ulicy (...) w Ź. i dalej, że w dniu 10 maja 2010 r. powódka złożyła oświadczenie, że prace zostały wykonane prawidłowo, a tym samym, że można dokonać ich odbioru. Tymczasem komisja odbiorowa w dniu 11 maja 2010r. nie dokonała odbioru nawet z usterkami albowiem wady na inwestycji były tak znaczne, że niemożliwym było dokonanie odbioru prac, ich usunięcie wymagało zerwania nawierzchni drogi i jej ponowne ułożenie. Strona pozwana argumentowała dalej, że w związku z zaistniałą sytuacją zaczęła przyglądać się realizowaniu przez powódkę obowiązków pracowniczych. Wskazała, że powódka nie wykazywała się jakąkolwiek inicjatywą a wszystkie czynności wykonywała od niechcienia, co powodowało coraz więcej zastrzeżeń do jej pracy ze strony przełożonych, którzy ostatecznie – celem mobilizacji powódki do pracy – polecieli jej sporządzanie dziennych raportów z wykonanej pracy jednak powódka po sporządzeniu czterech notatek służbowych oświadczyła, że nie wie jak ma to robić i zaprzestała ich dalszego sporządzania. Argumentowała dalej, że w tych okolicznościach oraz po kolejnej skardze na niezadowolony przez powódkę sprawy „ulicy (...) w M.” i „świetlicy w K.” podjęła decyzję o wypowiedzeniu powódce umowy o pracę a jednocześnie chcąc zakończyć wszelkie skargi na niekompetencję i nierzetelność powódki zwolniła ją z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

W piśmie procesowym z dnia 26 września 2012r. powódka sprecyzowała żądanie pozwu w ten sposób, że wniosła o zasądzenie od strony pozwanej - tytułem odszkodowania - kwoty 14.555,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Podtrzymując dotychczasowe stanowisko powódka zarzuciła, iż nie zgadza się z argumentacją pozwanej co do stanu faktycznego, który był podstawą rozwiązania z nią umowy o pracę. Podkreśliła w szczególności, że wielokrotnie zgłaszała przełożonym zastrzeżenia do wydawanych jej poleceń dokonania odbioru wykonanego remontu dróg wykonywanych najczęściej przez Gminny Zakład (...) w Ź., gdy nie brała udziału w określeniu zakresu i technologii jej wykonania, co uniemożliwiało rzetelne ocenianie jakości wykonanych robót. Wskazała, że złożone przez nią oświadczenie dotyczące remontu ulicy (...) w Ź. wskazywało jedynie na zgodność wykonania robót zgodnie z dokumentacją techniczno-prawną i zmianami wpisywanymi do dziennika budowy nie zaś jakości wykonanych prac. Zarzuciła nadto, iż wbrew zarzutom pozwanej jej praca oceniana była przez zwierzchników dość wysoko.

Pełnomocnik strony pozwanej, na rozprawie w dniu 03 stycznia 2013r., wniósł o oddalenie powództwa, wskazując, iż nie kwestionuje wysokości wyliczonego odszkodowania w kwocie 14.555,01 zł.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska i żądania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka była zatrudniona u strony pozwanej od dnia 01 kwietnia 2006 r., początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny do dnia 30 czerwca 2006r., następnie w okresie od dnia 01 lipca 2006r. do dnia 30 września 2006r. na podstawie umowy o pracę na czas określony a od dnia 01 października 2006r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku inspektora ds. inwestycji, ostatnio za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 3.550 zł brutto.

Porozumieniem z dnia 30 października 2007r. strony ustaliły, z dniem 01 listopada 2007r., indywidualne godziny pracy powódki: poniedziałek i środa od 8:00 do 16:00 oraz wtorek, czwartek, piątek od 7:30 do 15:30.

Dowód: - umowa o pracę na okres próbny z dnia 31 marca 2006 r., k. 1 cz. B w aktach osobowych

- umowa o pracę na czas określony z dnia 28 czerwca 2006 r. k. 10 cz. B w aktach osobowych

- umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 26 września 2006 r.

- zmiana warunków umowy, k. 39 cz. B w aktach osobowych

- aneks do umowy o pracę, k. 25 cz. B w aktach osobowych

- zeznania świadka J. K., k. 79-81

- zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

Zgodnie z zakresem czynności do obowiązków powódki na stanowisku inspektora ds. inwestycji w Wydziale Infrastruktury (...), w zakresie zadań inwestycyjnych, należało:

- a) prowadzenie nadzoru budowlanego i inwestycyjnego mienia komunalnego,
- b) koordynacja pracy inspektorów nadzoru prowadzących inwestycje oraz firm świadczących zastępstwo inwestycyjne,
- c) dokonywanie uzgodnień z projektantami i wykonawcami w zakresie procesu inwestycyjnego,
- d) kompletowanie dokumentów dotyczących realizowanych inwestycji,
- e) udział w naradach poświęconych prowadzonym inwestycjom,
- f) ocena pod względem merytorycznym oraz finansowym realizowanych zadań inwestycyjnych,
- g) współpraca w zakresie sporządzania wniosków o dotacje do zadań inwestycyjnych,
- h) weryfikowanie faktur za roboty inwestycyjne, sporządzanie analiz problemowych, założeń i projektów planów realizacji budżetu gminy w zakresie inwestycji komunalnych,
- i) sporządzanie sprawozdań i informacji z zakresu prowadzonych zadań inwestycyjnych,
- j) nadzór nad realizowanymi zadaniami inwestycyjnymi.

Do obowiązków powódki należało także m.in. prowadzenie spraw związanych z infrastrukturą techniczną gminy (drogi, sieci kanalizacyjne i wodociągowe, linie energetyczne oraz telefoniczne), podejmowanie działań mających na celu zaopatrzenie gminy w energię elektryczną, ciepłą, gaz, wodę i kanalizację oraz wykonywanie innych poleceń przełożonych wynikających z powierzonego zakresu obowiązków.

W praktyce do obowiązków powódki należało zajmowanie się głównie inwestycjami drogowymi w zakresie których jej obowiązkiem było załatwienie wszelkiej korespondencji, organizowanie wyjazdów w teren, przeprowadzanie kontroli.

Zakres prac inspektorów ds. inwestycji był koordynowany przez przełożonych jednak często podjęcie decyzji wymagało samodzielnego działania inspektora z uwagi na posiadaną wiedzę techniczną.

Dowód: - zakres czynności, k. 2-4 cz. B w aktach osobowych

- zeznania świadka J. K., k. 79-81

- zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

Strona pozwana na podstawie umowy zawartej w dniu 06 października 2009r. z M. S. prowadziła inwestycję polegającą na remoncie ulicy (...) wraz z chodnikami w miejscowości Ż..

W zakresie realizowanej inwestycji powódka pełniła funkcję inspektora nadzoru ze strony Gminy Ż.. W związku z wykonywanymi obowiązkami w dniu 23 kwietnia 2010r. powódka wraz z kierownikiem budowy R. J. dokonała przeglądu prac w celu ustalenia usterek przed dokonaniem odbioru końcowego. W wyniku przeglądu ustalono, iż należy m.in. dokładnie wyczyścić i uzupełnić masę bitumiczną na włączeniu remontowanej nawierzchni do ulicy (...), wyrównać spadki na cieku na całej długości jego przebiegu, wyrównać studnie rewizyjne zgodnie ze spadkami nawierzchni oraz dokonać obrukowania studni rewizyjnych na zaprawie cementowo-piaskowej a także wyrównać nierówności występujące w obrębie nawierzchni.

Przed odbiorem powódka sporządziła w dniu 11 maja 2010r. oświadczenie, że roboty zostały wykonane zgodnie z dokumentacją techniczno-prawną oraz zmianami wprowadzonymi wpisami w dzienniku budowy.

Komisja nie dokonała jednak w tym dniu odbioru wykonanych prac, uznając – wbrew oświadczeniu powódki – że prace nie nadają się do odbioru z uwagi na istniejące wady i niedoróbki.

Także w opracowaniu sporządzonym w dniu 11 maja 2010r., na zlecenie Gminy Ż., przez T. J. (posiadającego uprawnienia budowlane wg specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej), po przeprowadzonym komisyjnym odbiorze robót stwierdzono, że:

- nawierzchnia jezdni ulicy posiada nienormatywne spadki,
- występują zapadnięcia połączeń nawierzchni,
- ciek wykonany został niewłaściwie,
- zachowano nieregularny poziom krawężników i obrzeży,
- w sposób niepoziomowy osadzono kratki i włazy studzienek urządzeń kolektora odpływowego
- niewłaściwie osadzono włazy studzienek

co uniemożliwia właściwe użytkowanie drogi.

Z uwagi na stwierdzone błędy i wady wykonania konieczne było wykonanie zerwania nawierzchni z kostki kamiennej na całej powierzchni ulicy i jej ponowne ułożenie, wykonanie obrzeża chodników oraz wykonanie – w sposób zgodny z normami – obmurowania osadzonych kraterów ściekowych i studzienek.

W związku z realizacją w/w inwestycji toczyło się postępowanie sądowe z powództwa M. S. przeciwko Gminie Ż. o zapłatę kwoty 132.759,17 zł. Wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2011r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 28.396,52 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lipca 2010r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach postępowania.

Dowód: - oświadczenie z dnia 11.05.2010r., k. 22

- umowa z dnia 06.10.2009r., k. 13-21 w aktach Sądu Okręgowego sygn. akt I C 1007/10

- pozew, k. 2-8 w aktach Sądu Okręgowego sygn. akt I C 1007/10

- notatka z dnia 11 maja 2010r., k. 47 i załącznik, k. 44-45 w aktach Sądu Okręgowego sygn. akt I C 1007/10

- wyrok z dnia 25.08.2011r., k. 180 w aktach Sądu Okręgowego sygn. akt I C 1007/10

- notatka z dnia 23 kwietnia 2010r., k. 60

- opracowanie, k. 61-62

- zeznania świadka J. K., k. 79-81

- zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

- przesłuchanie powódki, k. 94v.-97v.

Powódka nadzorowała także ze strony Gminy Ż. realizację inwestycji polegającej na budowie chodnika w miejscowości M.. Z uwagi na niskie temperatury – które w ciągu dnia wynosiły około minus 5 stopni - powódka, telefonicznie, nakazała wykonawcy wstrzymanie prowadzenia dalszych prac.

Wstrzymanie inwestycji wiązało się z negatywnymi konsekwencjami z uwagi na ograniczenia drogowe w pasie inwestycji oraz czasokres uzyskanego zezwolenia na wstrzymanie ruchu.

W tym samym okresie prowadzone były prace budowlane (budowa budynku) w miejscowości N., które nie zostały wstrzymane.

Okoliczność i sposób wstrzymania prac przez powódkę objęty został porządkiem obrad Komisji (...), Ładu Przestrzennego i Ochrony (...) Rady Gminy Ż. w dniu 12 marca 2010r. W trakcie posiedzenia przyjęto wnioski o wyciągnięcie konsekwencji wobec powódki.

Dowód: - protokół z dnia 12 marca 2010r., k. 23-25

- pismo powódki z dnia 12 maja 2010r., k. 64

- pismo z dnia 15 marca 2010r., k. 65

- przesłuchanie powódki, k. 94v.-97v.

W ramach powierzonych czynności powódka prowadziła sprawę K. R..

K. R. wystąpił, w marcu 2010r., z wnioskiem o wykonanie drogi dojazdowej do jego posesji, o utwardzenie drogi. Z uwagi na otrzymaną informację o braku materiału na utwardzenie drogi zwrócił się – podając, że ma własny materiał oraz teren przygotowany do składowania, o udostępnieniem sprzętu do wykonania prac.

Wobec braku odpowiedzi na złożony wniosek w dniu 13 września 2011r. K. R. złożył skargę na opieszałość załatwienia spraw przez wójta, uznając, że nawet przy braku decyzji winien był otrzymać choćby odpowiedź.

Skarga rozpatrywana była na posiedzeniach Komisji Rewizyjnej w dniu 26 września 2011r. oraz w dniu 18 października 2011r. w wyniku przeprowadzonych ustaleń, po wysłuchaniu powódki, komisja w dniu 18 października 2011r. sformułowała do wójta m.in. wniosek o podjęcie skutecznych działań w zakresie udzielania terminowych odpowiedzi na pisma wpływające do Urzędu Gminy Ż. oraz o doprowadzenie sprawy do końca.

Sprawa, w okresie nieobecności powódki w pracy z uwagi na chorobę, przyjęta została do załatwienia przez T. G. (2), zaś droga ostatecznie została wykonana.

Dowód: - protokół z dnia 26 września 2011r., k. 26

- protokół z dnia 18 października 2011r., k. 27-30

- zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

- przesłuchanie powódki, k. 94v.-97v.

Powódka zajmowała się także sprawą naprawy daszku świetlicy w K., który uległ uszkodzeniu w 2006 roku na skutek wykonania przycinki drzew przez jednego z mieszkańców. Ponieważ na miejscu okazało się, że celem usunięcia uszkodzenia konieczne jest przełożenie przyłącza energetycznego powódka miała uzgodnić w zakładzie energetycznym warunki przeniesienia przyłącza. Po wystosowaniu pisma do zakładu energetyki powódka otrzymała informację, że przeniesienie przyłącza pozostaje w gestii gminy.

Jednocześnie – po ustaleniu danych osoby, która wykonała czynności przycinki drzewa – powódka sporządziła pismo do sprawy szkody wzywające do usunięcia szkody. Pismo po podpisaniu przez wójta zostało wysłane do sprawcy szkody.

Uszkodzenie nie zostało naprawione do lipca 2012r. a wskutek opadów świetlica została zalana, z tytułu czego powstała szkoda wyceniona została na 300 zł.

Dowód: - protokół z dnia 10.07.2012r., k. 36-37

- zeznania świadka J. K., k. 79-81

- zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

Powódka zajmowała się także wydaniem uzgodnień w zakresie przebiegu ulicy (...) w M., przy czym powódce przedstawiony został jedynie ogólny projekt, co uniemożliwiało jego dokładną ocenę. Powódka nie sygnalizowała wójtowi czy też przełożonemu konieczności zapoznania się z projektem szczegółowo.

Ostatecznie przebieg drogi uzgodniony został ten sposób, że droga biegnąc na jednym poziomie opadała na wysokości osiedla w związku z czym powstał problem dojazdu do położonych wyżej działek oraz ewentualnego zbierania w tym miejscu wody.

W 2012r. do Urzędu Gminy w Ż. wpłynął wniosek mieszkańców miejscowości M. w sprawie zniszczenia ulicy (...) przez wielotonazowe samochody ciężarowe zaopatrujące budowę osiedla realizowaną przez firmę (...).

Wniosek rozpatrywany był na posiedzeniu Komisji (...), Ładu Przestrzennego i Ochrony (...) w dniu 10 lipca 2012r. Na posiedzeniu ustalono, iż Gmina nie egzekwuje wobec wykonawcy utwardzenia innej drogi i kierowania nią ruchu w konsekwencji czego cały ruch odbywa się w obrębie ulicy (...). Nadto ustalono, iż nie wprowadzono ograniczenia tonażu dla ruchu w obrębie ulicy (...).

Dowód: - protokół z dnia 10 lipca 2012r., k. 36-37

- zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

- przesłuchanie powódki, k. 94v.-97v.

Powódka nie zawsze wykonywała zlecane jej sprawy terminowo.

Zdarzały się także sytuacje, gdy powódka po przekazaniu wójtowi gminy lub jego zastępcy informacji o poczynionych ustaleniach w zakresie danej inwestycji nie zwracała się następnie do nich celem uzyskania informacji jakie stanowisko zostało przez nich zajęte i w jaki sposób dana sprawa ma zostać załatwiona.

Taka sytuacja miała miejsce w przypadku pisma złożonego w dniu 25 kwietnia 2012r. przez Radę Sołecką wsi S. w sprawie uzyskania map do celów projektowych na wykonanie oświetlenia ulicy (...) w S.. Powódka po uzyskaniu informacji o kosztach projektu i przekazaniu jej zastępcy wójta nie podjęła, do lipca 2012r., dalszych działań oczekując na decyzję. Podobnie powódka nie monitorowała, mimo przeprowadzonych w marcu 2012r. oględzin, w sprawie demontażu progów podrzutowych na gminnych drogach publicznych, w sprawie remontu mostku na gminnej drodze dojazdowej do pól nr 8 i 10 w miejscowości W., skutkiem czego sprawy te nie zostały załatwione do 30 lipca 2012r.

Powódka nie monitorowała także terminowości w zakresie żądanych informacji i decyzji od wnioskodawców i podmiotów trzecich. Taka sytuacja miała miejsce np. wobec firmy (...) sp. z o.o.w miejscowości W. która pismem z dnia 14 maja 2012r. zwróciła się o wydanie pozwolenia na ułożenie kabla energetycznego i kabla linii napowietrznej na działce nr (...), a wobec nie dostarczenia warunków przyłączenia została zobowiązana do ich uzupełnienia. Mimo nieuzupełnienia dokumentacji powódka nie ponaglała wnioskodawcy zaś sprawa do 30 lipca 2012r. pozostawała niezałatwiona.

Dowód: - protokół przekazania spraw, k. 38-40

- pismo z dnia 05.07.2006r., k. 57

Sposób wykonywania przez powódkę pracy w tym m.in. przeprowadzania odbiorów remontów dróg i chodników oraz sprawowania nadzoru nad inwestycjami (brak obecności w miejscach inwestycji) a także załatwiania wniosków mieszkańców o utwardzenie drogi powodował liczne skargi m.in. interesantów oraz radnych Gminy Ż.. Radni Gminy Ż. uważali, że powódka pracuje nagannie, nigdy nie ma na nic czasu a przy tym nie przyjeżdża i nie reaguje.

Mieszkańcy skarżyli się także, iż na składane do urzędu pisma nie otrzymują od powódki odpowiedzi. Wielokrotnie kierowano także uwagi do Wójta Gminy Ż. na sposób wykonywania obowiązków przez powódkę.

Również przełożony powódki T. G. (2) miał zastrzeżenia do pracy powódki, o czym informował powódkę. Dotyczyło to m.in. realizacji wniosków mieszkańców o utwardzenie dróg, w tym zwłaszcza sprawy utwardzenia drogi dla K. R., unikania przez powódkę pracy oraz korzystania z zwolnień lekarskich.

W szczególności zastrzeżenia T. G. (2) dotyczyły realizacji wniosków mieszkańców o utwardzenie drogi. Powódka po skierowaniu do niej przez przełożonego T. G. (2) pisma o utwardzenie drogi miała obowiązek sprawdzenia stanu drogi w terenie oraz określenia zakresu koniecznych do wykonania prac. Sprawy te nie były jednak załatwiane przez powódkę mimo tego, że nie miały charakteru skomplikowanych i mogły być wykonane przez powódkę bez udziału osób trzecich. Powódka twierdziła, że z uwagi na ilość spraw nie jest w stanie jeździć w teren i wykonać polecenia.

W konsekwencji powyższego mieszkańcy nie otrzymywali odpowiedzi na złożone wnioski w zakreślonym przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego terminie 30 dni i interweniowali o załatwienie sprawy.

Zastrzeżenia do pracy powódki zgłaszał także wójt.

Dowód: - protokół z dnia 12 marca 2010r., k. 23-25

- protokół z dnia 26 września 2011r., k. 26

- protokół z dnia 10 lipca 2012r., k. 36-37

- protokół z dnia 18 października 2011r., k. 27-30

- zeznania świadka J. K., k. 79-81

W związku z przekazaniem powódce do prowadzenia spraw, którymi uprzednio zajmował się J. K. (2), - zatrudniony u pozwanej na stanowisku inspektora ds. inwestycji, powódka pismem z dnia 21 maja 2010r. zwróciła się do wójta o udzielenie informacji, które sprawy ma załatwiać w pierwszej kolejności z uwagi na to, iż zarówno sprawy jej przekazywane jak i będące już w jej zleceniu są sprawami terminowymi.

W związku z formułowanymi przez powódkę zarzutami na duże obciążenie ilością załatwianych przez nią w Wydziale Infrastruktury spraw przełożony powódki T. G. (2), który w czasie nieobecności powódki załatwiał m.in. prowadzone przez nią sprawy a w związku z tym znał zakres jej pracy, polecił powódce sporządzanie od dnia 11 czerwca 2012r. dziennych raportów w wykonanej pracy na stanowisku inspektora ds. inwestycji celem ustalenia w jakim zakresie jest obciążona pracą.

Powódka sporządziła jedynie cztery raporty za okres od 11 czerwca 2012r. do 14 czerwca 2012r. Po zwróceniu uwagi przez przełożonego na brak raportów za kolejne dni powódka poinformowała przełożonego, że nie wie jak raporty mają być sporządzane. T. G. (2) poinformował powódkę, że raporty ma składać w dotychczasowej formie. Powódka powyższego zobowiązania nie wykonała.

Na dzień przekazania spraw, tj. na dzień 30 lipca 2012r., powódka nie podjęła żadnych działań w m.in. sprawie:

- przedstawienia informacji o opłatach wydawanych za zajęcie pasa drogowego za okres od 2007r.,
- wykonania obmiarów uszkodzenia ulicy (...) w S.,
- wyrównania odcinaka drogi w S. przy posesji nr (...),
- wyrównania ulicy (...) w Ż.,
- sporządzenia wykazu ulic w gminie Ż.

uzasadniając powyższe brakiem czasu.

Także w przypadku pisma Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z dnia 25 czerwca 2012r. w sprawie udostępnienia danych do aktualizacji bazy danych (...) – Wojskowych Map Topograficznych powódka do dnia 30 lipca 2012r. nie podjęła żadnych działań, ustalając jedynie, że dane zostaną przesłane po powrocie z urlopu.

Dowód: - protokół z dnia 18 października 2011r., k. 27-30

- notatka służbowa z dnia 22.06.2012r., k. 31

- notatki służbowe, k. 32-35

- protokół przekazania spraw, k. 38-40

- pismo z dnia 21 maja 2010r., k. 64

U strony pozwanej zdarzały się sytuacje, gdy zlecenie na wykonanie danej inwestycji drogowej wystawiane było do realizacji Gminnego Zakładu (...) przez innego pracownika strony pozwanej, bez udziału powódki, którą proszono następnie o dokonanie odbioru prac.

Powódka wielokrotnie zgłaszała zastrzeżenia do wydawanych jej poleceń odbioru twierdząc, że wobec faktu, że nie brała udziału w określaniu technologii wykonania remontu drogi nie mogła dokonać oceny wykonanych prac. Ostatecznie dokonywała jednak odbioru tych prac. Często zdarzały się sytuacje, że zarówno powódka jak i J. K. (2) odmawiali dokonania odbioru inwestycji, przy której realizacji nie brali udziału.

Dowód: - informacja e-mail, k. 56

- zeznania świadka J. K., k. 79-81

- przesłuchanie powódki, k. 94v.-97v.

Powódka odmawiała wykonania niektórych poleceń swojego przełożonego A. S. uznając, że nie są one zgodne z prawem. Podchodziła przy tym do tego emocjonalnie, mówiąc o tym następnie na forum publicznym.

Powódka kwestionowała również polecenia swojego następnego przełożonego T. G. (2) m.in. w zakresie dyscypliny pracy.

Zdarzały się przy tym sytuacje gdy powódka - będąc w budynku urzędu, w pokoju, w którym przebywały także inne osoby, po uzyskaniu polecenia służbowego od swojego przełożonego w sposób emocjonalny, głośnym tonem, odmawiała jego wykonania.

Dowód: - zeznania świadka J. K., k. 79-81

- zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

Nigdy nie było takiej sytuacji aby przełożeni odmówili inspektorom ds. inwestycji udzielenia informacji o prowadzonych przez gminę inwestycjach. Powódka nie informowała swojego przełożonego T. G. (2), że przy wykonywaniu swoich obowiązków nie uzyskiwała koniecznej współpracy osób trzecich.

Dowód: - zeznania świadka J. K., k. 79-81

- zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

Powódka nie dokonywała z własnej inicjatywy kontroli stanu dróg na terenie gminy jak również nie przedstawiała informacji o stanie dróg oraz o ewentualnych działaniach koniecznych do poprawy istniejącej infrastruktury. Wykonywała jedynie przeglądy, w okolicach marca, stanu dróg.

W przypadku otrzymania, do załatwienia, pisma skierowanego przez wnioskodawcę powódka – przy braku oznaczenia co ma zrobić w sprawie i jakiej ma udzielić odpowiedzi zwracała się o podjęcie decyzji do przełożonego.

Dowód: - zeznania świadka T. G., k. 84v.-88v.

- przesłuchanie powódki, k. 94v.-97v.

Pismem z dnia 25 lipca 2012r., otrzymanym przez powódkę tego samego dnia, strona pozwana rozwiązała z powódką z dniem 31 października 2012r. umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano notoryczne kwestionowanie przez powódkę wydawanych

jej poleceń służbowych, nienależyte załatwianie spraw i interesantów, brak inicjatywy w realizowaniu powierzonych obowiązków służbowych przejawiający się w biernym uczestnictwie w procesach inwestycyjnych prowadzonych na terenie Gminy.

W treści oświadczenia powódka pouczona została o prawie i terminie wniesienia odwołania.

Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę zostało podpisane przez Wójta Gminy Ż. J. Ż..

Jednocześnie powódka zobowiązana została do wykorzystania – w okresie wypowiedzenia należnego jej urlopu wypoczynkowego – zaś w pozostałym czasie, w okresie wypowiedzenia, została zwolniona z obowiązku świadczenie pracy.

Dowód: - oświadczenie z dnia 25 lipca 2012 r., k. 6 oraz k. 45 cz. B w aktach osobowych

Średnie, jednomiesięczne wynagrodzenie powódki, z ostatnich trzech miesięcy, liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 4.378,33 zł brutto.

Dowód: - zaświadczenie z dnia 14 września 2012 r., k. 21

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powódka, po sprecyzowaniu stanowiska, domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 14.555,01 złotych brutto wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy o pracę.

Strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa argumentując, że złożone powódce oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę było zgodne z prawem i uzasadnione.

Dokonując oceny zasadności żądania pozwu podkreślania w pierwszej kolejności wymaga, że żądanie powódki znajduje swoje prawne podstawy w treści przepisu art. 44 k.p. zgodnie, z którym: „Pracownik może wnieść odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę do sądu pracy” oraz w treści art. art. 45 § 1 k.p., statuującym, że „W razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.”

Zgodnie z powszechnie akceptowanymi zasadami wynikającymi wprost z kodeksu pracy, wypowiedzenie umowy o pracę wypełniać musi szereg wymogów formalnych w tym dotyczących jego treści. Jak wynika z treści art. 30 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nie określony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy. Pracodawca ma w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę obowiązek wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie (art. 30 § 4 k.p.). Niewykonanie tego obowiązku jest naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. (wyr. SN z 19.05.1997 r., I PKN 173/97, OSN 1998/8/243; por. też wyr. z 15.04.1999 r., I PKN 9/99, OSN 2000/12/464). Przyczyna wypowiedzenia powinna być przy tym rzeczywista i konkretna. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2000 r. (sygn. akt I PKN 641/99) naruszenie art. 30 § 4 k.p. ma miejsce wówczas, gdy pracodawca nie wskazuje w ogóle przyczyny wypowiedzenia, bądź gdy wskazana przez niego przyczyna jest niedostatecznie konkretna, a przez to niezrozumiała dla pracownika. Warunku podania pracownikowi przyczyn uzasadniających wypowiedzenie umowy o pracę nie może zastąpić ocena pracodawcy, iż przyczyna ta była znana pracownikowi. Podanie pracownikowi przyczyny wypowiedzenia, zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 1 października 1997 r. (sygn. akt I PKN 315/97), ma umożliwić mu, dokonanie racjonalnej oceny, czy ta przyczyna w rzeczywistości istnieje i czy w związku z tym zaskarżenie czynności prawnej pracodawcy może doprowadzić do uzyskania przez pracownika odpowiednich korzyści (odszkodowania lub przywrócenia do

pracy). Niedopuszczalne są, więc również przyczyny enigmatyczne bez konkretnego wskazania, które zachowania lub zaniechania pracownika stanowią przyczynę wypowiedzenia mu pracy. Ponadto ocena wskazanej przyczyny pod kątem jej należytego skonkretyzowania jest dokonywana z perspektywy jego adresata, tj. pracownika. To pracownik ma wiedzieć i rozumieć, z jakiego powodu pracodawca dokonał wypowiedzenia umowy o pracę.

Wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony może nastąpić tylko z uzasadnionych powodów, które stanowią przesłankę materialnoprawną dopuszczalności wypowiedzenia, ograniczającą pod względem prawnym, a nie tylko faktycznym swobodę rozwiązywania umów o pracę z inicjatywy pracodawcy. Warto wskazać, w związku z tym, że Kodeks pracy nie zawiera katalogu przyczyn uzasadniających wypowiedzenie umów, jak również nie określa, w jakich wypadkach wypowiedzenie jest nieuzasadnione. Przesłanki zasadności wypowiedzenia opierają się na ocenach pozaustawowych. Ocena zasadności wypowiedzenia, przysługująca organowi stosującemu prawo, zależy zatem od okoliczności każdego indywidualnego przypadku. W doktrynie, w obrębie przyczyn będących podstawą wypowiedzenia umowy o pracę, zachodzących po stronie pracownika, rozróżnia się całkowitą lub choćby częściową nieprzydatność pracownika do pracy umówionego rodzaju, w tym również nieprzydatność powstałą w trakcie trwania stosunku pracy wskutek utraty zdolności do wykonywania dotychczasowej pracy ze względu na stan zdrowia, w tym także z powodu niezawinionej przez pracownika utraty uprawnień koniecznych do jej wykonywania oraz naganne postępowania pracownika w stopniu nie uzasadniającym rozwiązania bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Nie budzi przy tym wątpliwości, że pracodawca może zasadnie wypowiedzieć umowę o pracę w ramach realizacji zasady doboru pracowników w sposób zapewniający najlepsze wykonywanie zadań, jeżeli może przewidywać, że zatrudnienie nowych pracowników pozwoli na osiągnięcie lepszych wyników pracy. Nie można bowiem wymagać od zakładu pracy, by zatrudniał pracownika przez nie ograniczony żadnym terminem czas na określonym stanowisku pracy, jeżeli obowiązkom związanym z tym stanowiskiem pracownik nie chce bądź nie może poddać, choćby znajdował się on w trudnej sytuacji osobistej lub rodzinnej. (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 września 1998r., I PKN 271/98, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 grudnia 1982r., I PRN 140/82). Ocena taka winna jednak dotyczyć przyczyn leżących po stronie pracownika.

Nadto podkreślenia wymaga, iż z uwagi na to iż wypowiedzenie jest zwykłym sposobem rozwiązania bezterminowego stosunku pracy, w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, iż przyczyna tego wypowiedzenia nie musi mieć szczególnej wagi czy nadzwyczajnej doniosłości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 grudnia 1997 r., I PKN 419/97, OSN 1998/20/598).

Uwzględniając powyższe rozważania podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, iż złożone powódce wypowiedzenie było prawidłowe pod względem formalnym. Złożone zostało na piśmie (art. 30 § 3 k.p.), zawierało wskazanie przyczyny wypowiedzenia (art. 30 § 4 k.p.) oraz zawierało pouczenie o przysługującym prawie odwołania do sądu pracy (art. 30 § 5 k.p.) Oświadczenie to zostało przy tym skutecznie złożone powódce, co potwierdziła zresztą własnoręcznym podpisem. W toku niniejszego postępowania powódka nie kwestionowała zresztą formalnej strony wręzonego jej wypowiedzenia. Zastrzeżenia powódki nie budził też stopień skonkretyzowania wskazanych przez stronę pozwaną przyczyn rozwiązania łączącego strony stosunku pracy. Powódka zeznała bowiem /k.94 verte/ „Przyczyny wypowiedzenia są dla mnie jasne przy czym ja się z nimi nie zgadzam”.

Rzecz Sądu było zatem ustalenie czy wskazane przez stronę pozwaną, w oświadczeniu o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę za wypowiedzeniem przyczyny rozwiązania łączącego strony stosunku pracy były rzeczywiste.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, a w szczególności z akt osobowych powódki, notatki służbowej z-cy Wójta Gminy Ż. T. G. (2) z dnia 22 czerwca 2012 r., oświadczenia powódki z dnia 10 maja 2010 r., protokołów posiedzeń komisji, protokołu przekazania spraw z dnia 30 lipca 2012 r., jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Sąd dał również wiarę konkretnym i logicznym zeznaniom świadka T. G. (2), bowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak również zeznaniom świadka J. K. (2) w zakresie w jakim zeznania tego świadka nie pozostawały w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Podobnie Sąd dał wiarę zeznaniom powódki w zakresie w jakim nie pozostają one w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym złożonymi do akt sprawy dokumentami i zeznaniami świadków. Sąd nie dał, w szczególności, wiary zeznaniom powódki w zakresie w jakim twierdziła ona, że brak realizacji przez nią określonych zleconych jej spraw wynikał z braku decyzji wójta bądź przełożonego bowiem zeznania powódki pozostają w tym zakresie w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w tym zwłaszcza z zeznaniami świadka T. G. (2) – który zeznał, iż powódka nie zgłaszała mu aby przy wykonywaniu zadań nie mogła uzyskać koniecznej współpracy osób trzecich jak i z zasadami doświadczenia życiowego. Nie sposób bowiem przyjąć aby w szczególności wójt gminy nie był zainteresowany szybkim i terminowym załatwianiem wpływających do urzędu spraw skoro był on bezpośrednio odpowiedzialny za ich wykonanie i to on w razie nie rozpoznania sprawy w określonym terminie był adresatem ewentualnych skarg mieszkańców.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż wskazane w oświadczeniu strony pozwanej z dnia 25 lipca 2012 r. przyczyny rozwiązana z powódką umowy o pracę były przyczynami rzeczywistymi, a liczne zastrzeżenia do pracy powódki były jej dobrze znane. Fakt informowania powódki o zastrzeżeniach do jej pracy potwierdzili zarówno świadek T. G. (2) jak i świadek J. K. (2). Nadto z złożonych do akt sprawy protokołów posiedzeń komisji wynika, że powódka składała wyjaśnienia w związku z nieprawidłowościami w zakresie prowadzonych przez siebie spraw co dawało jej niewątpliwie wiedzę w zakresie kierowanych zastrzeżeń.

Jak wynika z treści wypowiedzenia strona pozwana rozwiązała umowę o pracę z powódką wskazując jako przyczynę notoryczne kwestionowanie przez powódkę wydawanych jej poleceń służbowych, nienależyte załatwianie spraw i interesantów oraz brak inicjatywy w realizowaniu powierzonych obowiązków służbowych przejawiający się w biernym uczestnictwie w procesach inwestycyjnych prowadzonych na terenie Gminy.

Odnosząc się do tak sformułowanych przyczyn rozwiązania z powódką umowy o pracę podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, że każda z wskazanych przyczyn, mogła stanowić, co do zasady, samodzielną przyczynę rozwiązania z powódką umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Dla oceny prawidłowości dokonanego rozwiązania z powódką umowy o pracę wystarczające było jednak stwierdzenie zaistnienia chociażby jednej przyczyny. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2008r., III PK 88/07, LEX nr 469173).

Analizując przyczyny rozwiązania z powódką umowy o pracę Sąd uwzględnił przede wszystkim okoliczność, że powódka niewątpliwie kwestionowała polecenia wydawane jej przez przełożonych, co potwierdziła zresztą w piśmie procesowym z dnia 26 września 2012r. Wskazała ona wprawdzie, że zgłaszane przez nią wielokrotne zastrzeżenia do wydawanych jej poleceń odbiorów wynikały z faktu, że nie biorąc udziału w określeniu zakresu i technologii ich wykonania nie mogła dokonać rzetelnej oceny tych prac, jednak powyższe twierdzenia nie zasługują na uwzględnienie. W szczególności, w ocenie Sądu, brak uczestnictwa w ustaleniu zakresu i technologii prac nie wyłącza w żaden sposób możliwości powódki zapoznania się z stosowaną dokumentacją i w ten sposób przygotowania się przez nią do późniejszego odbioru ich wykonania. Powódka miała także niewątpliwie możliwość kontroli wykonania prac w terenie celem ustalenia sposobu wykonywania ewentualnych prac zakrywowych, co zresztą stanowiło – w ramach nadzoru nad realizowanymi zadaniami inwestycyjnymi – jej obowiązek. Ewentualne zaś zaniechania powódki w tym zakresie, w tym zwłaszcza z punktu widzenia obowiązków powódki oraz oczekiwań pracodawcy co do samodzielnego kontrolowania, przez powódkę, infrastruktury gminy – w żaden sposób nie mogą przekładać się na późniejsze negowanie przez powódkę dokonywania odbiorów prac, co jak sama powódka podała miało charakter zachowań wielokrotnych. Nadto – jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe w tym zwłaszcza zeznania świadka T. G. (2), którym Sąd dał wiarę jako spójnym, wiarygodnym i znajdującym potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym – powódka kwestionowała polecenia swoich bezpośrednich przełożonych, w tym T. G. (2) co miało miejsce tak w zakresie poleceń zwiększenia dyscypliny pracy jak i przeprowadzania oględzin stanu dróg objętych wnioskiem interesanta o jej utwardzenie, tłumacząc się w tym ostatnim przypadku brakiem

czasu. Powyższe jednak twierdzenia powódki nie zasługują, w ocenie Sądu na uwzględnienie. Przede wszystkim jak bowiem podał świadek T. G. (2) powódka na wykonanie czynności przeprowadzenia wizji lokalnej drogi miała czas 30 dni, co wynikało z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (vide: art. 12 i 35 k.p.a.) a sprawy te nie miały charakteru skomplikowanych. Z drugiej strony nie uszło uwagi Sądu, że z uwagi na zgłaszane przez powódkę zastrzeżenia w zakresie obciążenia jej pracą jej bezpośredni przełożony T. G. (2) polecił powódce, celem weryfikacji zarzutu, sporządzanie - od dnia 11 czerwca 2012r. - dziennych raportów z wykonanej pracy na stanowisku inspektora ds. inwestycji. Powódka zaniechała jednak realizacji powyższego obowiązku zaledwie po czterech dniach, co uniemożliwiało w konsekwencji pozwanej ustalenie zakresu obciążenia powódki pracą. Okoliczność ta musi być przy tym uwzględniona w toku niniejszego postępowania dla oceny zarzutów powódki w zakresie podnoszonych twierdzeń o znacznym obciążeniu pracy a wobec zeznań świadka T. G. (2) i notatek sporządzonych przez powódkę za okres od dnia 11 czerwca 2012r. do 14 czerwca 2012r. prowadzić do oceny, iż zarzut powódki w tym zakresie jest nieuzasadniony. W konsekwencji kwestionowanie przez powódkę poleceń dokonania wizji lokalnej drogi uznać należy także za niczym nieuzasadnione. Fakt zaś, że powódka mimo polecenia przełożonego, przy uwzględnieniu celu jakiemu miała służyć jego realizacja, oraz wbrew treści obowiązków oznaczonych jako - sporządzanie sprawozdań i informacji z zakresu prowadzonych zadań inwestycyjnych oraz wykonywanie innych poleceń przełożonych wynikających z powierzonego zakresu obowiązków - odstąpiła samodzielnie od sporządzania raportów za dalsze okresy należało uznać za nieuzasadnione podważanie wydanego jej polecenia i jego niewykonanie.

Tym samym niewątpliwie zachowaniu powódki można postawić zarzut notorycznego kwestionowania wydawanych jej poleceń a zważywszy na formę kwestionowania tych poleceń - co miało wymiar emocjonalny, wyrażane było przez powódkę w obecności osób trzecich (okoliczność tę potwierdził zarówno świadek T. G. (2) ale i świadek J. K. (2)) - stanowiło uzasadnioną i samodzielną przyczynę wypowiedzenia powódce umowy o pracę.

Dokonując w dalszej części oceny przyczyny wypowiedzenia określonej jako - brak inicjatywy w realizowaniu powierzonych obowiązków poprzez bierne uczestniczenie w procesach inwestycyjnych na terenie gminy podkreślenia wymaga, iż niewątpliwie z uwagi na specyfikę pracy powódki i jej zatrudnienia na stanowisku specjalisty do spraw inwestycji pracodawca mógł nie tylko oczekiwać ale i wymagać od powódki inicjatywy w zakresie rozwoju i utrzymania infrastruktury gminy na należytym poziomie, planowania „na przyszłość” określonych działań celem realizacji obowiązków ustawowych gminy. Powyższe wynika bowiem z samego oznaczenia stanowiska powódki, związanego z działalnością inwestycyjną gminy a zatem działalnością wychodzącą naprzeciw określonym potrzebom społeczności lokalnej.

Tymczasem powódka, jak wynika z zeznań świadka T. G. (2), nie dokonywała z własnej inicjatywy kontroli stanu dróg na terenie gminy jak również nie przedstawiała informacji o stanie dróg oraz o ewentualnych działaniach koniecznych do poprawy istniejącej infrastruktury. Wprawdzie realizowała takie przeglądy, w okolicach marca, jednak nie sposób uznać aby jednorazowe, w ciągu roku, dokonanie oceny dróg pozwalało na należyte ocenienie potrzeb inwestycyjnych w tym zwłaszcza z uwagi na proces eksploatacji dróg, trwające inwestycje, rozwój gminy. Nadto - jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, co potwierdziła zresztą w swych zeznaniach sama powódka - powódka nawet w przypadku otrzymania, do załatwienia, pisma skierowanego przez interesanta do gminy i zadekretowanego do niej przez przełożonego gdy brak było oznaczenia na dokumencie co ma zrobić w sprawie i jakiej ma udzielić odpowiedzi zwracała się o podjęcie decyzji do przełożonego. Podobna sytuacja miała miejsce w związku z przekazaniem powódce do prowadzenia spraw, którymi uprzednio zajmował się J. K. (2), - zatrudniony u pozwanej na stanowisku inspektora ds. inwestycji, kiedy to powódka pismem z dnia 21 maja 2010r. zwróciła się do wójta o udzielenie informacji, które sprawy ma załatwiać w pierwszej kolejności z uwagi na to, iż zarówno sprawy jej przekazywane jak i będące już w jej zleceniu są sprawami terminowymi.

W ocenie Sądu w przypadkach tych niewątpliwie zachowaniu powódki można przypisać brak inicjatywy. Rzeczą powszechnie przyjętą jest bowiem, że pracownik po skierowaniu do niego pisma przez przełożonego powinien zapoznać się z jego treścią, poczynić we własnym zakresie ustalenia w zakresie możliwych dróg rozpoznania danej sprawy, a po zebraniu wszystkich informacji i ewentualnie sporządzeniu stosowanej dokumentacji przedstawić sprawę przełożonemu celem podjęcia decyzji. Z drugiej strony, w ocenie Sądu, rzeczą powódki - jako specjalisty ds. inwestycji

– było, po przejściu spraw prowadzonych uprzednio przez J. K. (2) ustalić porządek ich załatwienia informując o powyższym przełożonego nie zaś oczekując podjęcia przez niego decyzji w tym zakresie, co niewątpliwie wiązałoby się – z jego strony - tak z koniecznością przejrzania stanu spraw samej powódki jak i J. K. (2) przy jednoczesnej konieczności sprawnego prowadzenia innych spraw przypisanych do urzędu wójta. W obu tych przypadkach wyjście z inicjatywą niewątpliwie leżeć winno po stronie powódki. Podobnie pozwana mogła wymagać od powódki inicjatywy w zakresie kontroli stanu infrastruktury drogowej gminy co miało o tyle istotne znaczenie, iż pozwalałoby niewątpliwie na uprzedzanie ewentualnych wniosków mieszkańców gminy np. o utwardzenie drogi a tym samym zabezpieczenie przy ustalaniu budżetu środków na ten cel i w konsekwencji dochowaniu terminu załatwiania spraw interesantów.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd uznał przyczynę wypowiedzenia oznaczoną jako brak inicjatywy jako rzeczywistą a przy tym jako uzasadniającą dokonanie wypowiedzenia powódce umowy o pracę w tym zwłaszcza z uwagi na fakt, że sprawy dotyczące gminnych dróg, ulic, mostów i placów oraz organizacji ruchu drogowego stanowiły obowiązkowe zadanie własne Gminy Ż., a zatem i mające dla niej podstawowe znaczenie, co wynika wprost z treści art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. Z 2001r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

Z uwagi na powyższe dokonane wypowiedzenie było, w ocenie Sądu, uzasadnione już z uwagi na rzeczywisty i konkretny charakter wyżej omówionych przyczyn.

Sąd zważył jednak, że także przyczyna wypowiedzenia oznaczona jako nienależyte załatwianie spraw i interesantów znajdowało pełne uzasadnienie w stanie faktycznym sprawy.

W szczególności za uzasadnione należało uznać stanowisko pozwanej w zakresie nienależytego wykonywania przez powódkę powierzonych jej obowiązków co wynika choćby z sposobu sprawowania nadzoru nad inwestycją dotyczącą remontu ulicy (...) wraz z chodnikami w miejscowości Ż.. Niewątpliwie bowiem w zakresie tej inwestycji powódka w złożonym w dniu 11 maja 2010r. oświadczeniu potwierdziła - mimo wyników przeglądu dokonanego w dniu 23 kwietnia 2010r. wraz z kierownikiem budowy R. J. - że roboty zostały wykonane zgodnie z dokumentacją techniczno-prawną oraz zmianami wprowadzonymi wpisami w dzienniku budowy. Tymczasem komisja do spraw odbioru robót odbioru nie dokonała, uznając – wbrew oświadczeniu powódki – że prace nie nadają się do odbioru z uwagi na istniejące wady i niedoróbki. Co istotniejsze jak wynika z

opracowania sporządzonego w dniu 11 maja 2010r., na zlecenie Gminy Ż., przez T. J. posiadającego uprawnienia budowlane wg specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej w trakcie odbioru stwierdzono nie tylko, że nawierzchnia jezdni ulicy posiada nienormatywne spadki ale również, że występują zapadnięcia połąci nawierzchni, że ciek wykonany został niewłaściwie, że zachowano nieregularny poziom krawężników i obrzeży, że w sposób niepoziomowy osadzono kratki i włazy studzienek urządzeń kolektora odpływowego jak również, że niewłaściwie osadzono włazy studzienek co niewątpliwie nie odpowiada zgodności z dokumentacją techniczno-prawną. Powyższe potwierdza zresztą treść opracowania w którym wskazano m.in. na nienormatywne spadki nawierzchni a przy tym zalecono wykonanie zerwania całej nawierzchni z kostki kamiennej i jej ponowne ułożenie oraz wykonanie w sposób zgodny z normami obmurowania osadzonych kratek ściekowych i studzienek.

Podobnie na nienależyte wykonywanie przez powódkę spraw wskazuje w ocenie Sądu wstrzymanie prac w zakresie nadzorowanej przez powódkę ze strony Gminy Ż. inwestycji polegającej na budowie chodnika w miejscowości M., co nastąpiło z uwagi na niskie temperatury – które w ciągu dnia wynosiły około minus 5 stopni, jak podała powódka. Prace te wstrzymane zostały, w ocenie Sądu, bez uzasadnienia – powyższej okoliczności powódka w toku niniejszego postępowania nie wykazała, z kolei z dokumentów złożonych do akt sprawy przez stronę pozwaną wynika, że prowadzenie prac było możliwe skoro w tym samym czasie prowadzona była przez gminę inna inwestycja – polegająca na budowie budynku w miejscowości N., gdzie prace nie zostały wstrzymane. Nadto nie uszło uwagi Sądu, iż powszechnie wiadomo, iż w przypadku niskich temperatur (-5 stopni) prace budowlane mogą być prowadzone choć może się to wiązać z wydłużeniem pewnych procesów czy też koniecznością odpowiedniego doboru materiałów i składników np. w przypadku masy betonowej poprzez stosowanie dodatków przeciwmrozowych czy też jej zabezpieczenie przed niskimi temperaturami. Sąd uwzględnił w tym zakresie także okoliczność, że wstrzymanie

wykonania prac wiązało się, dla gminy, z negatywnymi konsekwencjami z uwagi na ograniczenia drogowe w pasie inwestycji oraz czasokres uzyskanego zezwolenia na wstrzymanie ruchu.

Nadto przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało na nieprawidłowości w zakresie wykonywania przez powódkę obowiązków służbowych przy wydawaniu uzgodnień w zakresie przebiegu ulicy (...) w M., z uwagi na fakt, iż mimo, że – jak podała w toku przesłuchania sama powódka – posiadała ona wiedzę, że przedstawiony jej przy wniosku o uzgodnienie ogólny projekt inwestycji uniemożliwia jego dokładną ocenę nie sygnalizowała ani wójtowi, ani przełożonemu konieczności zapoznania się z projektem szczegółowo. W konsekwencji przebieg drogi uzgodniony został w ten sposób, że droga biegnąc na jednym poziomie opadała na wysokości osiedla w związku z czym powstał problem dojazdu do położonych wyżej działek oraz ewentualnego zbierania w tym miejscu wody.

Podobnie jako nienależyte wykonywanie przez powódkę obowiązków ocenić należało załatwienie sprawy interesanta K. R. czy też sprawę dotyczącą naprawy daszku świetlicy w K.. Wprawdzie powódka, w tych przypadkach podnosiła, iż brak zakończenia każdej ze spraw nastąpił na skutek braku decyzji wójta jednak powyższym twierdzeniom Sąd nie dał wiary jako pozostającym w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w tym zwłaszcza z zeznaniami świadka T. G. (2) jak i z zasadami doświadczenia życiowego, zgodnie z którymi – na co zwrócono uwagę już wcześniej nie sposób przyjąć aby w szczególności wójt gminy nie był zainteresowany szybkim i terminowym załatwianiem wpływających do urzędu spraw skoro był on bezpośrednio odpowiedzialny za ich wykonanie i to on w razie nie rozpoznania sprawy w określonym terminie był adresatem ewentualnych skarg mieszkańców, co zresztą w stanie faktycznym sprawy miało miejsce w zakresie załatwiania sprawy K. R.. Sąd miał w tym zakresie na uwadze także fakt, że brak realizacji przez powódkę powierzonych jej zadań znajduje także potwierdzenie w sporządzonym przez nią protokole przekazania spraw, z którego wynika m.in. iż zdarzały się sytuacje, w których powódka po przekazaniu wójtowi gminy lub jego zastępcy informacji o poczynionych ustaleniach w zakresie danej inwestycji nie zwracała się następnie do nich celem uzyskania informacji jakie stanowisko zostało przez nich zajęte i w jaki sposób dana sprawa ma zostać załatwiona, mimo, iż prowadzenie danej sprawy nadzorowała. Taka sytuacja miała miejsce m.in. w przypadku wniosku z dnia 25 kwietnia 2012r. skierowanego przez Radę Sołecką wsi S. w sprawie uzyskania map do celów projektowych na wykonanie oświetlenia ulicy (...) w S., w którym to przypadku powódka po uzyskaniu informacji o kosztach projektu i przekazaniu jej zastępcy wójta nie podjęła, do lipca 2012r., dalszych działań oczekując na decyzję. Podobnie powódka nie monitorowała, mimo przeprowadzonych w marcu 2012r. oględzin, w sprawie demontażu progów podrzutowych na gminnych drogach publicznych, w sprawie remontu mostku na gminnej drodze dojazdowej do pól nr (...) w miejscowości W., skutkiem czego sprawy te nie zostały załatwione do 30 lipca 2012r.

Jak wynika dalej z treści protokołu przekazania spraw na dzień 30 lipca 2012r. powódka nie podjęła żadnych działań w m.in. sprawie przedstawienia informacji o opłatach wydawanych za zajęcie pasa drogowego za okres od 2007r., wykonania obmiarów uszkodzenia ulicy (...) w S., wyrównania odcinaka drogi w S. przy posesji nr (...), wyrównania ulicy (...) w Ż., sporządzenia wykazu ulic w gminie Ż. uzasadniając powyższe brakiem czasu, co jednak z przyczyn poruszonych uprzednio nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sposób sprawdzenia spraw przez powódkę, co wynika w szczególności z treści protokołów Komisji (...), Ładu Przestrzennego i Ochrony (...) jak i Komisji Rewizyjnej a nadto z zeznań świadka T. G. (2) powodował przy tym kierowanie pod jej adresem skarg ze strony tak interesantów jak i radnych Gminy Ż., którzy uważali, że powódka pracuje nagannie, nigdy nie ma na nic czasu a przy tym nie przyjeżdża i nie reaguje. Sami zaś mieszkańcy skarżyli się, iż na składane do urzędu pisma nie otrzymują od powódki odpowiedzi. Okoliczność ta ma tym istotniejsze znaczenie, iż niezależnie od konieczności uzyskania przez powódkę ewentualnej decyzji wójta na ustalenie sposobu realizacji danego wniosku miała ona możliwość podjęcia działań choćby jedynie zmierzających do udzielenia interesantowi strony pozwanej pisemnej odpowiedzi na jego pismo zawierającej informację o sposobie załatwienia sprawy bądź choćby informację o podjętych przez stronę pozwaną działaniach zmierzających do załatwienia tej sprawy. Stosownie bowiem do przepisów art. 35, obowiązującego stronę pozwaną w tym zakresie, Kodeksu postępowania administracyjnego organy administracji publicznej obowiązane są załatwić sprawy bez zbędnej zwłoki. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy

szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. W przypadku niezakończona sprawy w terminie organ ma obowiązek zawiadomić o tym strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy (art. 36 § 1 k.p.a). Nowy termin jest dla organu wiążący. Powinien on być wyznaczony z uwzględnieniem jak najszybszej możliwości załatwienia sprawy (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 stycznia 2002 r., sygn. akt I SAB 440/01) oraz wyznaczony w trybie art. 36 § 1 k.p.a. i wskazany w dniach, tygodniach lub miesiącach (vide wyrok NSA w W. z 21 czerwca 1996 r., sygn. akt I SAB 28/96; (...) z 1997 r. nr 2, poz. 97).

Powyższych działań powódka nie podejmowała. Tym samym stawiany powódce zarzut nienależytego załatwiania spraw i interesentów uznać należało za uzasadniony.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania, zawarte w punkcie II wyroku, Sąd oparł na treści przepisu art. 102 k.p.c. który w stanie faktycznym sprawy znajduje pełne uzasadnienie. Sąd zważył w tym zakresie, iż inicjując postępowanie sądowe powódka dochodziła roszczeń

z zakresu prawa pracy, które na tle stosunków roszczeniowych posiadają charakter specyficzny (por. orz. SN z dn. 5.12.1967 r. III PRN 78/67 OSNC 1968/11/185, orz. Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu III APz 135/92) pozostając w przekonaniu o zasadności swego żądania. Nie można przy tym uznać, w ocenie Sądu, iż powódka, dążąc do wyjaśnienia swoich żywotnych interesów w postępowaniu sądowym, wytoczyła powództwo niezasadnie czy też zbyt pochopnie skoro była przekonana o słuszności swojego powództwa. Pracownik nie tylko bowiem może ale i powinien żądać wyjaśnienia jego żywotnych interesów także w postępowaniu sądowym choćby jego żądanie okazało się nieuzasadnione (por. postan. SN z dn. 27.04.1971 I Pz 17/71, OSNC 1971\12\22 wyrok SN z dn. 14.06.2005 r. V CK 719/04, Lex nr 152455).

Zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki – adw. P. M.;
3. kal. 14 dni

W., dnia 19.04.2013r.